provincie limburg

Bijlage 1

Adviescommissie bezwaarschriften Provincie Limburg

Advies van de Adviescommissie bezwaarschriften Provincie Limburg, een commissie zoals bedoeld in artikel 2, eerste lid, van het "Reglement bezwaren en klachten Provincie Limburg 2022"

over

het bezwaar van de heer A.H.P. Maarschalkerweerd namens Stichting Burgerinitiatief Kunstwerk De Dirigent Kerkrade (hierna: bezwaarmaker), Prins Bernhardstraat 19, 6461 BE te Kerkrade, gedateerd 23 januari 2026

tegen

het besluit van het college van Gedeputeerde Staten van Limburg (hierna: het college), gedateerd 15 december 2025, waarbij de subsidie voor het project Gesamtkunstwerk de Dirigent Kerkrade is afgewezen.

Samenvatting van de procedure

Op 11 december 2024 heeft bezwaarmaker een digitale subsidieaanvraag ingediend in het kader van de Nadere subsidieregels Leefbaarheidsaanpak initiatieven stichtingen, verenigingen en coöperaties 2024-2026 (hierna: de subsidieregeling) voor het project Gesamtkunstwerk de Dirigent Kerkrade.

Bij brief van 22 februari 2025 heeft het college medegedeeld dat het niet mogelijk is om binnen de in artikel 12, eerste lid, van de Algemene Subsidieverordening Provincie Limburg 2023 e.v. vermelde termijn een beslissing te nemen over bovenstaande subsidieaanvraag voor bovengenoemd project en is de beslistermijn met toepassing van artikel 12, vierde lid, van de Algemene Subsidieverordening Provincie Limburg 2023 e.v. met ingang van 5 maart 2025 verdaagd voor de duur van maximaal twaalf weken.

Op 23 april 2025 en 23 mei 2025 heeft het college verzocht om aanvullende gegevens.
Op 24 april 2025 en 23 mei 2025 heeft bezwaarmaker gereageerd op bovenstaande verzoeken.

Bij brief van 16 juli 2025 is de beslistermijn door het college opgeschort tot en met 1 december 2025.

Per besluit van 15 december 2025 is de subsidieaanvraag afgewezen.

Per e-mail van 23 januari 2026 en brief van 26 januari 2026 is het bezwaarschrift van de heer A.H.P. Maarschalkerweerd namens Stichting Burgerinitiatief Kunstwerk De Dirigent Kerkrade ontvangen.

Per brief van 28 januari 2026 is de ontvangst van het bezwaarschrift bevestigd en verzocht om vóór 18 februari 2026 een machtiging toe te sturen waaruit blijkt dat de heer A.H.P. Maarschalkerweerd bevoegd is om namens Stichting Burgerinitiatief Kunstwerk De Dirigent Kerkrade een bezwaarschrift in te dienen.

Per brief van 1 februari 2026 is de gevraagde machtiging door bezwaarmaker aangeleverd.

In het verweerschrift van 2 maart 2026 heeft het college inhoudelijk gereageerd op het bezwaarschrift.

De ontvankelijkheid
Het besluit, waartegen het bezwaarschrift zich richt, is op 15 december 2025 genomen en verzonden. Het bezwaarschrift is op 23 januari 2026 per e-mail en op 28 januari 2026 per post ontvangen, zodat het binnen de termijn, die voortvloeit uit de artikelen 6:7 en 6:8 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb), is ingediend.

Omdat het bezwaarschrift tijdig is ingediend, bezwaarmaker als belanghebbende kan worden aangemerkt en ook aan de overige wettelijke vereisten voor het indienen van een bezwaarschrift is voldaan, is het bezwaar ontvankelijk.

Het horen volgens artikel 7:13, derde lid, van de Awb
Op 12 maart 2026 is door de commissie een hoorzitting gehouden. Tijdens de hoorzitting zijn bezwaarmaker en een vertegenwoordiging van uw college in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten. Van het horen is een verslag gemaakt dat bij dit advies is gevoegd.

Bezwaarschrift en verweerschrift
Het bezwaarschrift en verweerschrift kunnen als volgt kort worden samengevat.

1. Bezwaarmaker beroept zich op het vertrouwensbeginsel.
Bezwaarmaker is van mening dat het college op allerlei manieren vertrouwen heeft gewekt dat de subsidie zou worden toegekend. Uitspraken als “ik denk dat het past” in combinatie met langdurig positief contact en het niet kenbaar maken van twijfels over de aanvraag maken dat bezwaarmaker erop mocht vertrouwen dat dat de subsidieaanvraag zou worden toegewezen. De afwijzing kwam dan ook volkomen onverwacht.

Het college onderschrijft bovenstaande bezwaargrond niet.
Hoewel het college erkent dat het gaat om een langdurig traject waarbij positief contact heeft plaatsgevonden, maakt dat niet dat er een toezegging is gedaan waaruit gerechtvaardigd vertrouwen mocht worden afgeleid. De uitspraak in kwestie is volgens het college slechts een persoonlijke inschatting, geen toezegging in de betreffende casus namens het college. Het college verwijst naar jurisprudentie waaruit volgt dat de bewijslast in dezen bij bezwaarmaker ligt.

2. Bezwaarmaker is van mening dat het college nalatig of onbehoorlijk heeft gehandeld.
Bezwaarmaker stelt zich op het standpunt dat het nalatig of onbehoorlijk is dat niet eerder door het college is geuit dat er twijfel bestond over of de aanvraag wel voldoet aan de criteria volgend uit de regeling. Bezwaarmaker is door het college op het verkeerde spoor gezet.

Het college onderschrijft bovenstaande bezwaargrond niet.
Het college stelt dat intern beraad, overleg tussen collega’s, voorbereiding, twijfel en afstemming onderdeel zijn van zorgvuldige besluitvorming. Om te voldoen aan de criteria was een complete aanvraag met onder andere een onherroepelijke vergunning nodig.

3. Bezwaarmaker stelt dat het project op inhoudelijke gronden onterecht is afgewezen.
Bezwaarmaker stelt dat het project op inhoudelijke gronden onjuist is afgewezen. Het kunstwerk voldoet wél aan het doel van de regeling, en kunst is niet uitgesloten in deze regeling. Bezwaarmaker heeft een subsidieaanvraag voor een fysiek project binnen de regeling ingediend, maar stelt dat er ook sprake is

van een sociaal project, als bedoeld in de regeling. Daarnaast is er wel degelijk draagvlak voor het project.

Het college onderschrijft bovenstaande standpunten niet.
Het college geeft aan dat het project als fysiek project is beoordeeld, omdat de aanvraag daar primair op was gericht. Hoewel er in theorie in de toekomst sociale/educatieve activiteiten aan gekoppeld kunnen worden, zijn deze in de aanvraag niet concreet uitgewerkt. De regeling vereist concrete plannen, geen intenties of mogelijke vervolgstappen. Wat betreft de leefbaarheidsbehoeften stelt het college dat een kunstobject als zodanig geen directe bijdrage levert aan sociale interactie tussen inwoners, en zijn ook de criteria ‘kansen’ en ‘welzijn’ onvoldoende onderbouwd.

4. Bezwaarmaker geeft aan financieel nadeel te ondervinden door de afwijzing.

Het college onderschrijft bovenstaande bezwaargrond niet.
Het college stelt dat een beroep op het vertrouwensbeginsel niet slaagt en daarmee geen grond ontstaat voor schadevergoeding of vergoeding van het gestelde financiële nadeel.

<u>Inhoudelijke overwegingen van de commissie</u>
Op basis van de stukken en het verhandelde tijdens de hoorzitting overweegt de commissie als volgt.

Bezwaarmaker heeft zowel in zijn bezwaarschrift als tijdens de hoorzitting benadrukt dat het volgens hem te lang heeft geduurd voordat duidelijk werd dat de door hem ingediende subsidieaanvraag niet paste binnen de regeling. Volgens bezwaarmaker zijn de uitspraken die door ambtenaren zijn gedaan en het feit dat er gedurende een jaar geen signalen of twijfels zijn geuit over de subsidieaanvraag, redenen om gerechtvaardigd vertrouwen aan te nemen.

Sinds 2019 hanteert de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) als vaste rechtspraak een drie-stappen-kader voor het vertrouwensbeginsel[1]:
1. Is er sprake van een toezegging of uitlating waarop een redelijk burger mocht vertrouwen?
2. Kan die toezegging of uitlating aan het bevoegde orgaan worden toegerekend?
3. Weegt het belang bij honorering van het vertrouwen zwaarder dan wet- en regelgeving, het algemeen belang en de belangen van derden?

In de recente uitspraak van 1 oktober 2025 heeft de Afdeling[1] als nadere aanvulling op deze vaste rechtspraak geoordeeld dat het gerechtvaardigd vertrouwen mede ziet op de inhoud en context van het besluit: wat het college in en rond het besluit communiceert, kan bij de burger het redelijke beeld wekken dat geen aanvullende toestemming nodig is. Daarbij dient de besluittekst en besluitcontext een prominente, ondersteunende rol krijgen naast uitlatingen van het college. Het vertrouwensbeginsel kan worden gehonoreerd wanneer uitlatingen namens het college redelijkerwijs de indruk wekken dat geen aanvullende toestemming nodig is. Die beoordeling vindt plaats in samenhang met eventueel verleende omgevingsvergunningen en de motivering daarbij. In de beoordeling telt niet alleen wie wat heeft gezegd, maar ook hoe een besluit en de toelichting daarop bij de burger kunnen uitwerken.

Met betrekking tot de gang van zaken is de commissie van oordeel dat er inderdaad sprake is van een lang proces. De commissie benadrukt dat dit echter niet betekent dat er om die reden sprake is van juridisch onjuist handelen. De commissie volgt het standpunt van het college dat de uitlating waar

[1] ECLI:NL:RVS:2025:4646

bezwaarmaker naar verwijst geen toezegging inhoudt en daarbij dat deze uitlating niet is gedaan door een daartoe bevoegd persoon. Bezwaarmaker was zich – zoals ook nog eens door hem uitdrukkelijk bevestigd tijdens de zitting – daarvan bewust.

Met betrekking tot de beoordeling van de subsidieaanvraag volgt de commissie het standpunt van het college dat er geen sprake was van een project dat uitvoering gereed was, omdat een onherroepelijke omgevingsvergunning ontbreekt. Over het standpunt van bezwaarmaker dat het sociale aspect van het project al sinds het indienen van de aanvraag bekend was, overweegt de commissie dat er onderscheid moet worden gemaakt tussen de inhoud van het projectplan en de daadwerkelijke subsidieaanvraag. Nadat de subsidieaanvraag is ingediend kan deze niet meer worden veranderd. Het afwijzende besluit is volgens de commissie, op basis van de stukken en de aanvullende toelichting tijdens de hoorzitting, door het college voldoende onderbouwd. Het is de commissie op basis van hetgeen bezwaarmaker naar voren heeft gebracht, niet gebleken waarom het college in dit geval had moeten overgaan tot het toekennen van de subsidie. Ten overvloede verwijst de commissie naar hetgeen de vertegenwoordiging van het college heeft aangegeven tijdens de hoorzitting (mogelijkheid tot overleg en het feit dat het subsidieplafond nog niet is bereikt) en wijst op de mogelijkheid om een nieuwe subsidieaanvraag in te dienen waarin beter wordt aangesloten bij de regeling.

Advies
De commissie adviseert het bezwaar ongegrond te verklaren en het bestreden besluit in stand te laten.

Aldus vastgesteld op 23 maart 2026 door mr. [redacted] (plv. voorzitter), mr. [redacted] (lid) en mr. [redacted] (lid).

mr. [redacted]

[redacted]